

Institutul de Cercetări Agronomice al României (ICAR), reper al cercetării științifice românești.

Acad. Cristian HERA
Vicepreședinte al Academiei Române
Președinte de Onoare al ASAS.

**Distinși participanți,
Stimați colegi,**

Îmi revine deosebita cinste și onoare ca în numele Biroului Prezidiului ASAS GIS, să vă urez un **cordial bun venit în Aula Magna a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură** și să exprim în același timp bucuria acestei reîntâlniri, pentru a sărbători împreună aniversarea înființării, **cu 90 de ani în urmă**, a **celeii mai prestigioase și fecunde instituții de știință și cultură românească, Institutul de Cercetări Agronomice al României (I.C.A.R.), reper și acum pentru prezent și viitor.**

Nu pot găsi cuvinte mai alese de bun venit decât cele spuse la inaugurare de **Gheorghe Ionescu-Șișești, fondatorul și ilustrul conducător** al prestigioasei ctitorii: **„Zidurile acestea venerabile ... se îmbracă azi în haine de sărbătoare pentru a primi pe "domniile voastre" înalți oaspeți și colaboratori, în casa noastră ... caldă și luminoasă”.**

Distinși participanți,

Acum **60 de ani, 2 luni și 2 săptămâni**, imediat după absolvirea facultății, cel care vă vorbește a pășit în această măreață ctitorie, **în calitate de cercetător stagiar, promovat în anul 1959 cercetător științific, transferat în 1962**, prin reorganizarea cercetării din agricultură, la ICCPT Fundulea, **în calitate de cercetător științific principal.**

Îngăduiți-mi să vă rog să fiți de acord, ca în această calitate, să exprim totala grațitudine față de **spiritul care a rezistat și continuă să ne îndemne și să ne unească în reconstrucția și renașterea cercetării științifice agronomice românești, renaștere în care cred și o doresc cu tărie.**

Cele **9 decenii de istorie zbuciumată, dar fructuoasă, a cercetării științifice agricole**, ne îndreptătesc să privim această instituție ca un **monument durabil**, reper pentru prezent și viitor, conceput, **„să înfrunte timpul și să lege secole”** să făurească tradiții și să prefigureze șansele și căile dezvoltării pentru cercetarea științifică agricolă și agricultura românească, în așa fel încât să devină un **competitor de valoare al țărilor avansate din întreaga lume.**

Înființarea unui **institut central de cercetări științifice** pus **în slujba agriculturii**, s-a impus la sfârșitul anilor '20 ai secolului trecut, ca necesitate pentru **relansarea economică** și **racordarea țării noastre la nivelul mediului european după primul război mondial** și mai ales, pentru **contrabalansarea efectelor negative ale reformei agrare din 1918**, care, așa cum afirma *Constantin Garoflid*, Ministrul de atunci al Agriculturii și Domeniilor, a **transformat** aproape **toată suprafața arabilă în proprietate „parcelară”** iar „**toată plugăria țării fiind nivelată în neîndestulare**. **Criteriul de distribuire a pământului a fost numai moral și deloc economic”.**

Necesitatea realizării unui progres științific și tehnic în agricultura românească devenise evidentă.

În consecință, Ministrul Agriculturii a **solicitat** profesorului *Gheorghe Ionescu-Șișești*, **redactarea unui proiect de lege pentru înființarea I.C.A.R. și a stațiilor agronomice, proiect realizat împreună cu Teodor Seidel, Sandu Aldea, Traian Săvulescu, Alexandru Nastea.**

Susținerea largă de care s-a bucurat proiectul de lege privind înființarea I.C.A.R. a condus la **votarea sa de către Senat în ședința din 11 aprilie 1927** și de **Adunarea Deputaților, 2 zile mai târziu**, în ședința din **13 aprilie, Legea fiind promulgată la 4 mai 1927 prin Înalt Decret Regal (nr. 1205)**.

În 3 săptămâni Legea a fost votată în cele 2 camere și promulgată!!!

Organizarea I.C.A.R. s-a bazat pe o **concepție vizionară, unitară și sistematică**, asociată cu **principii ferme**, conform cărora **pentru fiecare ramură practică a agriculturii și pentru fiecare disciplină a științei agricole** s-a înființat o **secție specială sau o stațiune experimentală, Institutul fiind gândit ca o federație de institute de diferite specialități**, strâns legate prin scopul lor final – **progresul agriculturii.**

Ca urmare a experienței acumulate, s-a considerat că se impune **modificarea legii din 4 mai 1927** pentru înființarea I.C.A.R., inițiindu-se și adoptându-se **o nouă lege, promulgată la 16 mai 1932.**

În noua lege se precizează secțiile de cercetare și atribuțiile lor specifice, **se definește statutul propriu al personalului de cercetare, asimilându-l cu personalul din învățământul superior** și se reglementează faptul că **10% din veniturile proprii merg la tezaur, 90% urmând a fi întrebuințate pentru înzestrarea și funcționarea Institutului.**

În discursul rostit în fața Înalților Demnitari ai vremii, Gheorghe Ionescu-Șișești arată că „**această instituție nu s-a născut deodată gata, ci a crescut încet, luptând mereu cu greutate, alegând cu scrupulozitate colaboratorii, lămurind an de an, tot mai clar, metodele și țelurile sale. Nu a crescut repede ca acei arbori fără rezistență care cresc și mor ușor, ci a crescut încet ca stejarul care înfruntă vitregiile și trăiește prin secole**”.

Este de datoria noastră să reamintim că **Gheorghe Ionescu-Șișești aduce un omagiu cald și recunoscător colegilor săi Teodor Seidel și Traian Săvulescu**, care i-au stat alături de la început, precum și șefilor de secțiuni sau stațiuni care au venit pe parcurs: *Anastasiu Munteanu, Nicolae Săulescu, Dumitru Andronescu, Mircea Ionescu, Nicolae Cornățeanu, Walter Knechtel, Ștefan Popescu*, și tuturor colaboratorilor care s-au consacrat cu devotament îndeatoririlor lor.

Distinși participanți, vă mărturisesc că **sunt mândru că am avut marea șansă, să culeg direct, „câteva roade”, de la fiecare dintre aceștia, „roade” care au contribuit enorm la formarea mea profesională.**

Deoarece la evenimentul Aniversar de astăzi Prof. dr. Gheorghe SIN, Președintele ASAS, **continuatoarea de drept a I.C.A.R.**, a prezentat **principalele rezultate obținute în cei 90 de ani** de cercetare științifică din **A.S.A.S.**, îngăduiți-mi să amintesc **foarte succint câteva dintre personalitățile care au contribuit la prestigiul câștigat de ICAR, ICCA și ASAS în diferite domenii ale cercetării științifice agricole românești.**

Astfel, sub îndrumarea prof. **Gheorghe Ionescu-Șișești**, secondat de *Teodor Seidel*, împreună cu *Gheorghe Pavlovschi, David Davidescu, Grigore Coculescu* (**îngăduiți-mi să mărturisesc că aceștia mi-au fost exemple de probitate profesională și mentori**), s-a efectuat caracterizarea complexă a **stării de fertilitate** a principalelor tipuri de sol și a nevoii de îngrășăminte și amendamente, studiile **extinzându-se și diversificându-se mai ales după 1960, în toată rețeaua experimentală** din țară.

Teodor Seidel, aduce o contribuție de excepție la dezvoltarea **științei mondiale**, reprezentată de determinarea pe cale potențiomtrică a reacției solului, **metodă**, după cum se știe, **utilizată și în prezent.**

Teodor Saidel a fost cel care, în vizitele pe care le-am făcut la domiciliul sau împreună cu dr. Pavlovschi, m-a sfătuit să dezvolt cercetările în domeniul valorificării tehnicilor nucleare, începute în 1959 la ICAR,

pentru a-mi crea o cale proprie de cercetare. I-am urmat sfatul și sunt convins că nu am greșit.

Colaboratorii Secției pentru **studiul eroziunii solului**, sub conducerea prof. *M. Moțoc*, au stabilit măsuri de stăvilire a acestei calamități de importanță majoră pentru România.

Viitorul academician **Mircea Moțoc** a fost cel care, încă de la venirea mea la 1 septembrie 1957 la ICAR, m-a întâmpinat cu căldură și afecțiune și, mai târziu, a susținut fără rezervă alegerea mea în calitate de membru corespondent (1995) și titular (2004) în Academia Română.

Prin strădaniile Prof. *Gheorghe Ionescu-Șișești*, în colaborare cu *Irimie Staicu*, *Nicolae Hulpoi*, *Amilcar Vasiliu*, *Ion Lungu*, și alții, au fost precizate pentru acea perioadă căile de **contracrarare a secetei** prin **elucidarea mecanismelor de înmagazinare și pierdere a apei din sol**.

Îmi amintesc că dr. Ion Lungu a publicat un articol în care dovedea că arăturile adânci nu au efectele prezentate la acea vreme în presă. Ca reacție, ing. Triță Făniță a publicat în ziarul *Scânteia* o critică vehementă față de poziția cercetătorului Ion Lungu.

S-a studiat **introducerea celor mai favorabile asolamente, în locul monoculturilor de grâu și porumb, aria optimă de cultură pentru principalele specii de plante**, întocmindu-se **primele hărți fitotehnice**. O contribuție esențială în acest domeniu au adus Prof. *Nicolae Săulescu*, *Gheorghe Valuța*, *Ioan Safta*, *Vasile Velican*, *Gheorghe Anghel*, *Constantin Ilichievici*, *Nicolae Zamfirescu*, *Gheorghe Bâlțeanu*, *Matei Berindei*, împreună cu colaboratori din stațiunile zonale.

Spectrul permanent lărgit al tematicii de cercetare determină crearea unor Secții noi: cea de **Îmbunătățiri Funciare** coordonată de *I.M. Gheorghiu* și *Marcu Botzan* și Secția de **Pedologie** condusă de *Grigore Obrejeanu*, *sprijinit de Dumitru Teaci și Andrei Canarache*.

Încă de la sosirea mea la ICAR, am beneficiat de sprijinul acordat de viitorul Academician *Marcu Botzan*. Mai întâi prin participarea sa la excursiile organizate de tinerii cercetători de la ICAR în diferite zone din țară, unde, cu „zestrea” sa de cultură generală și cu darul său de a se adresa tinerilor, transforma excursiile noastre într-o adevărată școală de cunoaștere. La multe din aceste excursii era alături de tineri *Mircea Doucet*, un alt talentat cercetător și povestitor.

Acad. *Marcu Botzan*, alături de acad. *Mircea Moțoc* și acad. *Nichifor Ceapoiu*, au susținut fără rezervă în 1995 propunerea făcută de acad.

David Davidescu ca cel care vă vorbește să fie ales membru corespondent al Academiei Române.

Tot aici vreau să arat că la ICAR, activitatea culturală a tineretului reprezenta o preocupare aparte. Odată pe lună, sau la 2 luni, se organizau reuniuni culturale, cu prezentarea unor cărți sau a unor documentări din vizitele făcute în străinătate, urmate de muzică și dans în marele hol al ICAR, „bucatele” fiind asigurate de distinsul cercetător Andrei Melacrinos în domeniul orezului și Titus Cateli în domeniul cartofului.

Activitatea de cercetare în domeniul **ameliorării plantelor** și **producerii de sămânță**, începută încă din anul 1929, sub conducerea profesorului *Atanasie Munteanu*, a fost continuată de *Nicolae Săulescu*, *Nichifor Ceapoiu*, *Vladimir Moșneagă*, *Alexandru Priadcenco*, *Afanasi Iazagi*, *Mircea Doucet*, *Paul Varga*, *Ilaria Doucet*, *Nicolae Bica*, fiind **extinsă în stațiunile zonale**, pe măsura înființării lor.

Cercetările de **fitopatologie** începute din 1929 pentru cunoașterea florei micologice din țară și a principalelor boli ale culturilor agricole, s-au desfășurat sub conducerea acad. *Traian Săvulescu*, de către o echipă de specialiști de excelență, în care s-au remarcat *Alice Săvulescu*, *Ana Hulea*, *Vera Bontea*, *Alexandru Alexandri*, *Valerian Severin*, *Eugen Docea*, *Ion Pop*.

Cercetările din domeniul **horticulturii** au fost inițiate și conduse de *I.C. Teodorescu*., sprijinit de *Gherasim Constantinescu*, *Theodor Martin*, *M.I. Neagu*, *Ștefan C. Teodorescu*, *Theodor Bordeianu*, *Ion Botez*, *Nicolae Constantinescu*, *Gh. Miron*, *V. Sonea*, *D. Andronicescu* și alții.

Tehnologia produselor agricole se studiază în secția de **morărit și panificație condusa de Horia Slusanschi**, unificată cu Stațiunea centrală de **chimie tehnologică și oenologie**.

Demnă de subliniat este activitatea merituoasă desfășurată de *C. Băicoianu*, *Gh. Băia*, *Gh. Ștefănescu*, *Corina Popescu* în domeniul **zootehniei** în cadrul Secției de cercetare pentru creșterea animalelor din I.C.A.R., Secție care coopera, în special în *probleme de nutriție*, cu *Institutul de Cercetări Zootehnice* existent în acel timp.

În ansamblul preocupărilor științifice un loc important a fost acordat și cercetărilor de **economie agrară**, numită inițial economie rurală, condusă de *Nicolae Cornățeanu*, care aveau ca obiectiv **creșterea rentabilității agriculturii și elaborarea de soluții pentru organizarea rațională a exploatațiilor agricole prin combinarea ramurilor de producție vegetală și prin integrarea acestora cu creșterea animalelor**.

Cu prilejul ședinței anuale de referate științifice, din aprilie 1939, profesorul Gh. Ionescu-Șișești declara: „**Am pornit de la o situație foarte modestă și în mijlocul unei neîncrederi aproape generale în știința agronomică. Astăzi suntem una din cele mai însemnate instituții ale țării, iar folosul pe care l-am adus agriculturii este recunoscut de toată lumea. Investițiile materiale făcute în acest institut s-au răsplătit înzecit prin rezultatele pe care noi le-am dat agriculturii, prin cunoașterea solului, tratarea contra bolilor plantelor și altele**”.

I.C.A.R.-ul, deși nu a fost o instituție didactică, a menținut **cele mai strânse legături cu învățământul**. Majoritatea șefilor de secții și laboratoare și o parte dintre cercetători erau și cadre didactice în învățământul superior agronomic.

Mărturisesc că am avut șansa de a fi cooptat, încă de la venirea mea în ICAR, preparator, apoi asistent și șef de lucrări la Catedra de Agrochimie, condusă de prof. David Davidescu, în același timp și șef al laboratorului de îngrășăminte de la ICAR.

Cunoașterea și rezultatele dobândite în Institut, „**formau substanța cea mai prețioasă a prelegerilor cadrelor didactice din învățământul superior agricol**”.

În laboratoarele și stațiunile I.C.A.R. numeroși studenți și-au desăvârșit pregătirea profesională, Institutul fiind cu adevărat „**o pepinieră de oameni aleși**”, de viitori profesori, conducători de unități, înalți demnitari de stat.

Inspirându-se din experiența țărilor avansate în care erau create Academii de Agricultură, **Italia** (din 1753), **Suedia** (din 1811), **Franța** (din 1915), în anul 1941 a avut loc un **eveniment remarcabil** în istoria cercetării agricole și anume **înființarea Academiei de Agricultură a României** prin Decretul – Lege nr. 1295 /13 august, cu **scopul** „de a **contribui la progresul cercetărilor științifice** din domeniu, **de a coordona activitatea științifică agricolă românească și a sintetiza documentările** necesare pentru folosința agriculturii practice de pe tot cuprinsul țării”.

Președinte al Academiei de Agricultură a fost ales **Constantin Garoflid**, ca vicepreședinti **Gheorghe Ionescu-Șișești**, **Alexandru Ciucă** și **Aurelian Pană**, iar ca secretar general **Nicolae Săulescu**.

După anul 1944, deciziile politice au început să aibă **influență negativă asupra organizării instituțiilor și activității de cercetare**, astfel încât **în anul 1945 Guvernul Groza hotărăște desființarea**

Academiei de Agricultură din România, „dizolvată și lichidată pentru interese superioare de stat”.

În deceniile 5 și 6 ale secolului XX, **schimbarea radicală socială și a sistemului de exploatare agricolă**, precum și **necesitatea susținerii noilor sisteme de agricultură**, a impus **modificarea organizatorică a cercetării agricole din România**, prin **înființarea unor noi institute**, majoritatea cu **cercetători**, **problematica și dotarea** provenind din **I.C.A.R.**

Activitatea I.C.A.R. a continuat din 1962 prin Institutul Central de Cercetări Agricole, iar din noiembrie 1969 prin Academia de Științe Agricole și Silvicultură, continuatoarea de drept a ICAR.

Următoarea lege de interes pentru cercetarea agricolă, la care am contribuit și participat direct în primul mandat, în calitate de Președinte al ASAS, a fost **Legea nr. 290/2004**, lege **modificată și completată prin alte Legi (147/2004, 525/2004, 232/2005) parțial aplicate până în prezent.**

Activitatea științifică depusă de unitățile de Cercetare-Dezvoltare a condus, **fără îndoială**, la **progresul agriculturii țării**. Astfel, cercetarea agricolă a elaborat **elaborare și fundamentat** a **diversificarea și modernizarea sistemelor de agricultură** practicate: sistemul de **agricultură intensivă**, sistemul de **agricultură durabilă** cu **accent deosebit pe creșterea performanței și eficienței economice**, sistemul de agricultură conservativă, sistemul de **agricultură ecologică**, **agricultură de precizie** și **crearea premizelor de coexistență a acestora.**

Pe plan **extern** Academia de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” este **membru fondator a Uniunii Academiei Europene de Științe Agricole și a deținut, prin cel care vă vorbește calitatea de Vicepreședinte în perioada 2004-2006 și președinția acesteia pentru perioada 2006-2008.**

În prezent, cercetarea științifică agricolă urmează să susțină **integrarea „de facto”** a agriculturii românești în cea a **Uniunii Europene**, să se alinieze la nivelul ridicat al acesteia, favorizat timp de decenii de **dezvoltare economică** superioară față de cea a țării noastre.

Cercetarea științifică agricolă din România are obligația să contribuie la soluționarea **problemelor actuale prioritare de care depinde viitorul omenirii.**

O primă problemă majoră este generată de **schimbările climatice globale**, care devin din ce în ce mai evidente prin amplificarea fenomenelor meteorologice extreme, **extinderea secetei și deșertificării**. Aceste fenomene impun **modificări radicale în agricultură**, mai ales în privința **arealelor de cultură, sistemelor de exploatare, sortimentelor de genotipuri vegetale și animale, tehnologiilor de cultivare ale plantelor și de creștere a animalelor, sistemelor de asigurare a ecosanogenezei în ansamblu**, a mediului și a tuturor organismelor vii.

În strânsă corelare cu această problemă, o a doua direcție de preocupări constă în **conservarea biodiversității, România fiind binecuvântată cu o bogăție de resurse genetice** care vor trebui valorificate superior pentru realizarea de noi creații biologice infuzate cu gene utile.

Stăvilirea proceselor de degradare, erodare și poluare a solului, suportul perpetuării vieții pe pământ, constituie o **importanță primordială** pentru producere de hrană suficientă necesară populației mereu în creștere.

Cercetării noastre științifice îi revine misiunea de a **conserva și spori fertilitatea solului, zestrea națională cea mai de preț**, care reprezintă **garanția stabilității viitorului și consolidează securitatea alimentară**.

Asigurarea securității alimentare poate fi îndeplinită numai prin **asocierea metodelor convenționale cu biotehnologiile moderne** pentru crearea de noi tipuri de organisme vegetale și animale modificate genetic.

Protecția solului românesc față de fenomenele de degradare trebuie să ia în considerare și un **program național de salvare a pădurilor și de împăduriri masive**.

Se impune efectuarea de **plantații pomi-viticole** acestea **împreună cu pădurile și vegetația culturilor de câmp, prin capacitatea lor mare de absorbție a CO₂**, contribuind substanțial la diminuarea degradării mediului.

Alinierea la Uniunea Europeană a agriculturii românești presupune și transformarea acesteia într-o **agricultură multifuncțională**, prin care să se genereze nu numai produse agro-alimentare, fibre și materiale pentru industria ușoară, ci și **surse pentru producere de biocombustibil**.

Agricultura viitorului are o unică alternativă de dezvoltare și anume dezvoltare durabilă și performantă, pusă pe bazele științei ecologice, dar **nu există o prescripție general valabilă și, ca fiecare țară**,

România trebuie să-și făurească, în **funcție de propriile condiții**, drumul spre **durabilitate**, dar și spre **performanță**.

Edificarea unei agriculturi durabile este o **componentă esențială a dezvoltării ruralului românesc**, a atingerii unui **echilibru între cerința de conservare a spațiului rural economic, ecologic și social-cultural**, pe de o parte și **necesitatea imperioasă de modernizare a vieții rurale, conservare, protejare și ameliorare a calității mediului și peisajului rural** pe de altă parte.

Considerăm că în fața noastră, a corpului de **cercetători științifici** și **cadre didactice** din domeniul agricol, stau **provocări** de importanță majoră, **la care se poate răspunde numai prin crearea unei solidarități naționale direcționate veridic constructiv**.

Există o **legitate incontestabilă** conform căreia **o națiune care nu susține cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică riscă să devină o națiune dependentă intelectual și economic**.

Acest **adevăr are o importanță deosebită**, mai ales pentru agricultură, care asigură **securitatea și siguranța alimentară, hotărâtoare pentru bunăstarea populației și liniștea socială**.

Realizările istorice ale Institutului de Cercetări Agronomice al României și **structurile organizatorice pe care le-a generat**, stau mărturie pentru potențialul cercetării științifice de a **crea valoare adăugată** pentru agricultura.

Adresez, de aceea, un cald apel la **reunirea competențelor** care există în **cercetare și învățământ** pentru a contribui la **refacerea și perfecționarea resurselor noastre**, la **crearea de centre de excelență** în domeniile științelor agricole, la **analiza atentă a posibilităților de a deveni competitivi**.

Mă adresez personalităților importante ale vieții noastre politice, sociale și economice, **să acorde cu generozitate și înțelegere un sprijin prețios**, să ne putem uni forțele și cugetele pentru **consolidarea și propășirea agriculturii și implicit a națiunii române**.

Vă mulțumesc pentru atenție.